

IZJAVA NA TISKOVNI KONFERENCI SŠK V LJUBLJANI

Včerajšnja presenetljiva novica o odstopu obeh naškofov dr. Antona Stresa in dr. Marijana Turnška zelo žalostno odmeva v slovenski cerkveni javnosti, toliko bolj, ker sta dve leti prej odstopila že dva nadškofa: gospoda Lojze Uran in Franc Kramberger. To je velik duhovni pretres za Slovensko Cerkev. Cerkev sicer stoji na trdnem temelju na Kristusu in je bistveno ne more omajati nobena zunanja sila, pa vendar ti dogodki lahko v marsikom zamajejo vero in zaupanje.

V ponedeljek sem se vrnil z veličastnega svetovnega srečanja mladih s papežem Frančiškom v Riu de Janeiru, kjer smo doživeli lepoto, mladostno moč Kristusove Cerkve. Srečanje z večmilijonsko množico mladih iz večine svetovnih držav je z mladostno energijo napolnilo duhovne baterije vseh udeležencev. V nas se je utrdila močna vera, da v Cerkvi niso le težave, kot jih žal doživljamo pri nas. V Cerkvi deluje Božji Duh. V njej pa se dogajajo tudi take preizkušnje, kot jih doživljamo v nekaterih slovenskih škofijah. To dogajanje je sad nerazumljivega delovanja skrivnost zlih sil, saj ju racionalno težko dojamemo in razumemo.

Zdi se, da je teža krize ,odgovornosti in s tem krivde za katastrofo v mariborski škofiji, ki je zelo kompleksna in zamotana, padlo nepravilno le na dve pleči. Včeraj sta oba nadškofa izjavila, da nista največja krivca za finančni polom. Zato je tako odločitev še težje sprejeti. Toda Cerkev je hierarhično zgrajena. Škofje subsidiarno rešujemo mnoge zadeve. Sodelavcem zaupamo in moramo zaupati, saj nismo strokovnjaki za vsa področja. Usodno pa je , če se izkaže, da vsi niso vredni zaupanja, ker po cerkveni zakonodaji padejo posledice napačnih in ne dovolj premišljenih odločitev tako duhovnikov kot laikov v glavnem na škofa, ki je za vse vsaj objektivno odgovoren. V tem je veličina, da ne rečem tudi tragika-teže škofovske službe. To breme je toliko težje nositi v časih ekonomskih, finančnih in moralnih kriz.

Občudujem oba nadškofa, da sta pokazala velik in pravi čut do Cerkve in ponižno sprejela sklep iz Rima, čeprav ga težko razumemo. Pokazala sta globoko vero, da Bog lahko tudi to krizo obrne v dobro . Izrazila sta tudi prepričanje, da bo njun odstop, ne glede na krivdo, pomagal k dekontaminaciji Cerkve na Slovenskem in povrnitvi njenega ugleda v širši družbi. Bolijo pa izjave nekaterih nedobronamernih ljudi in celo klerikov, da odstop in opravičilo ne zadoščata, ampak bi mariborska škofija morala vsaj delničarjem škodo tudi povrniti. Kako naj škofija ki je na beraški palici kot še nikdar v zgodovini, karkoli povrne, saj bo ostala celo brez nepremičninskega premoženja, finančnih sredstev pa itak nima kje vzeti.

Odstop ljubljanskega nadškofa dr. Antona Stresa zadeva tudi mene, ki sem zvedel za novico, da bom po želji svetega očeta moral prevzeti administraturo ljubljanske nadškofije le nekaj dni prej. Šele

včeraj pa sem dobil tudi dekret o imenovanju. Verjetno sem bil imenovan zato, ker razmere nekoliko poznam saj sem bil v Ljubljani pomožni škof, začasni upravitelj in po imenovanju nadškofa Urana tudi generalni vikar. Pa vendar pri mojih letih in pri ne najboljšem zdravstvenem stanju, sem odločitev težko sprejel, ker vem, da ne bo lahko. Zato upam, da bo nadškofija v najkrajšem možnem času dobila nadškofa, ki bo pri polnih močeh in sposoben nositi breme nadškofovstva. Nekoliko pa se bojim, da marsikdo, ki ima darove in vse potrebne sposobnosti, iz strahu zaradi vseh dosedanjih odstopov, ne bo imel poguma sprejeti tega bremena. Zato vabim vse, da veliko molimo za Cerkev na Slovenskem in za nove nadškofe. Vse vernike vabim, da molijo za darove Svetega Duha zlasti za Dar moči, da bodo tisti, ki jih bo Bog po papeževi odločitvi izbral, nesebično pripravljeno sprejeti odgovornost za obe nadškofiji in metropoliji v Cerkvi na Slovenskem. Imam trdno vero, da bo tako v živo obrezana Cerkev pognala z novo močjo novo in rodovitno rast.

Ljubljana, 1. Avgust 2013

+ Andrej Glavan

novomeški škof, apostolski administrator

Ljubljanske nadškofije in predsednik SŠK